

เรื่องราวการรับอิสลาม : Iman (Monica) Aparicio
[ไทย]

قصة إسلام الأخت إيمان أباريكيو
[باللغة التايلاندية]

แปลและเรียบเรียงโดย
ชินไชน์

ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

مراجعة: صافي عثمان

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแผ่และสอนอิสลาม อัจ-ร็อบวะฮ์ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1428 – 2007

islamhouse.com

เส้นทางสู่อิสลามของ อดีตคริสเตียน โรมันคาทอลิก Iman (Monica) Aparicio

Iman (Monica) Aparicio เธอเป็นสาวแม็กซิกัน ประเทศที่เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นคนนับถือศาสนาคริสต์สายโรมันคาทอลิก เธอเกิดและโตมากับครอบครัวที่ค่อนข้างเคร่งครัดในเรื่องศาสนา เธอเล่าว่าครอบครัวของเธอปลูกฝังเธอให้เชื่อในคริสเตียน ไปโบสถ์ สวดมนต์ ทำทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยเหตุผลที่โตมากับครอบครัวที่เคร่งครัดทางศาสนาและคนที่นี่ก็แทบจะไม่รู้จักศาสนาอื่นเลย เธอเลยไม่เคยมีความคิดที่จะเสาะหาหรือทำความรู้จักและเข้าใจศาสนาอื่น เธอไม่เคยคิดแม้แต่จะถามตัวเองว่าสิ่งที่เธอเชื่อ ผิดถูกแค่ไหนอย่างไร คนที่นั่นก็ไม่เคยคิดจะตรวจสอบว่า ที่ฟังๆ จากโบสถ์นั้น จริงๆ แล้วมีอยู่จริงในคำภีร์ไบเบิลหรือไม่

พอเธออายุได้ 10 ขวบ เธอและครอบครัวได้ย้ายไปอยู่ทางเหนือของแม็กซิโก ซึ่งเป็นเมืองชายแดนที่ติดกับอเมริกา ที่นั่นทำให้เธอพบกับสามีของเธอ เค้าเป็นมุสลิมและเป็นคนที่ดีมาก ครอบครัวของเราก็ชอบเค้ามาก เมื่อเธออายุได้ 23 ปี เธอตัดสินใจแต่งงานกับสามีของเธอ ตอนแต่งงานกัน เธอยังคงเป็นคริสต์โรมันคาทอลิกและเธอเล่าว่า ได้ทำสัญญากันระหว่างเธอกับสามีของเธอ สามีเธอขอว่าถ้ามีลูก อยากให้ลูกได้รับการดูแลและโตมาแบบอิสลาม ส่วนเธอขอสามีเธอว่า เธอไม่ต้องการให้สามีเธอแต่งงานมีภรรยาหลายคน สามีเธอบอกว่า ไม่ต้องห่วงหรอกครอบครัวเค้าไม่นิยมมีภรรยาหลายคนอยู่แล้ว

ในตอนนั้นเธอก็คิดว่า ก็คงไม่มีปัญหาอะไร สามีเธอเป็นคนน่ารัก ถ้าลูกๆเธอจะเติบโตมาเป็นมุสลิมก็คงไม่มีปัญหาอะไร แต่เมื่อเธอมีลูกให้กับเค้าคนแรก ด้วยความรักของแม่ เธอกลับมีความรู้สึกได้ว่า ไม่ได้ ฉันต้องดูแลและเลี้ยงดูลูกของฉันให้เป็นคริสต์โรมันคาทอลิก

จริงๆ ตอนนั้นเธอเกิดอยากผิดสัญญากับสามีเธอด้วยเหตุผลที่เธอเชื่อว่าศาสนาที่แท้จริงจากพระเจ้าคือคริสเตียน ไม่ใช่อิสลาม และเธอไม่ต้องการให้ลูกของเธอตกนรก เธอเลยตัดสินใจสอนลูกเธอเกี่ยวกับคริสเตียนอย่างลับๆ เช่นตอนที่สามีเธอไปทำงานเป็นต้น เธอขอให้ลูกเธอปิดเรื่องนี้ อย่าให้คุณพ่อและครอบครัวของคุณพ่อเค้าทราบ

Fatma, in the name of the Father, the Son, the Holy Spirit, ...

ฟัตมา ในนามของพระบิดา, พระบุตร, และพระจิต ...

เธอได้สอนลูกสาวเธอ ฟัตมา ในเรื่องการขอพรจากพระเจ้า เธอได้เอาไม้กางเขนมาให้ลูกเธอจูบพร้อมกับบอกว่า นี่เป็นสิ่งที่จะดูแลพวกเราเพราะฉะนั้นเราต้องเชื่อมั่น เธอสอนในแบบที่เธอได้เรียนรู้มา ไม่ว่าจะเป็นการขอพรจากนางฟ้า จากเทวดา จากพระนางเมรี เซนต์ต่างๆ ฯลฯ วันหนึ่งเธอเกิดนึกไม่ออกแล้วว่า จะขอพรจากใครได้อีก เธอเลยบอกลูกสาวเธอว่า

Well, Fatma, we gonna ask God!!!

โอเค ฟัตมา เราจะขอพรจากพระเจ้า!!!

ลูกสาวเธอเลยถามไปว่า แล้วพระเจ้านี้ใครหรือ? เธอสอนลูกเธอไปว่า พระเจ้าคือผู้ที่สร้างเรา สร้างพ่อแม่ของเรา และท่านนั้นนิรันดร ไม่มีวันตายไม่มีวันเกิด จากนั้นเธอก็เฝ้ากางเขนมาให้ลูกสาวเค้าไหว้อีก แล้วบอกลูกสาวเค้าไปว่า พัดมา ขอขอบคุณพระเจ้าซะ คราวนี้ลูกสาวงง เลยถามแม่ไปว่า แล้วนี่มันอะไรล่ะแม่ เธอบอกลูกสาวเธอไปว่า ก็พระเจ้ายัง บุตรของพระเจ้า (อัสตัมพี รูลลอส) ลูกสาวเธอเลยถามไปแบบงงๆ ว่า ก็ไหนว่าพระเจ้าไม่มีวันเกิดไม่มีวันตาย แล้วไหนอันนี้ตายละแม่?

And I, I...have never ever in my whole life realized that FACT!!!

และฉัน... ทั้งชีวิตของฉันไม่เคยนึกถึงหลักความจริงเรื่องนี้เลย ไม่เคย!!!

ลูกสาวเธอไม่หยุดถามอีก แล้วพระเจ้ามาจากไหนล่ะ พอเธออธิบายว่าเกิดมาจากพระนางมารีย์ม (อัสตัมพี รูลลอส) ลูกเธอก็เลยร้องอ้อ... มีคนให้กำเนิดท่าน...แล้วก็ถามเธออีกว่า ก็ไหนว่าพระเจ้าไม่มีจุดเริ่มต้นไม่มีที่สิ้นสุดล่ะ? แล้วทำไมคนนี้มีวันเกิด? ลูกสาวเธอถามว่า ก็ไหนว่าพระเจ้ามีอำนาจทำได้ทุกอย่างแล้วทำไมเราต้องขอพรจากอันนั้นอันนั้น ไม่ว่าจะ เป็น เซนต์ นางฟ้า? ทำไมละแม่? และอีกหลายๆ คำถามที่เธอตอบไม่ได้และตกใจเป็นอย่างมากกับทุกๆ คำถามที่ลูกสาวของเธอถามมา ลูกสาวเธอกล่าวว่ามันขัดแย้งกันเองนะแม่ ตอนนั้น เธอตอบไม่ได้จริงๆ คิดแต่เพียงว่า จะทำอย่างไรให้ลูกสาวเค้าเชื่อในคริสเตียน เธอเลยบอกลูกเธอไปว่า

You must believe in it!!!

เธอต้องเชื่อมั่น!!!

เธอบอกด้วยว่า ที่ผ่านมาเธอไม่เคยนึกถึงเรื่องการขอพรจากพระเจ้าองค์เดียว เชื่อในความเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่เราไม่ต้องพึ่งตัวกลาง เธอไม่เคยคิดถึงเรื่องนี้เลย เพราะมันเป็นความเคยชินจากการปลูกฝังเรื่องศาสนาของเธอมาตั้งแต่เด็กๆ แล้ว

เธอรู้สึกสับสนกับหลายๆ คำถามของลูกสาวเธอมากๆ เพราะเป็นสิ่งที่เธอไม่เคยถามตัวเองมาก่อน หลายอย่างมีความขัดแย้งกันเอง เธอเลยตัดสินใจไปปรึกษาทางซีและคนอื่นๆ ที่คอนเวนท์ แต่แล้วเธอก็ไม่ได้คำตอบอะไร นอกเสียจากคำว่า เธอต้องเชื่อมั่นเพราะมันเป็นศาสนาของเธอ และนั่นเป็นสิ่งที่ไบเบิลบอกมา แต่พอเธอถามต่อว่าทำไมหลายๆ บทในคำภีร์ไบเบิลมีการขัดแย้งกันเอง บาทหลวงก็ตอบไม่ได้ เธอก็ขอลูไบเบิลของแท้ บาทหลวงก็ให้ไม่ได้ ไม่ว่าจะถามอะไรคนที่โบสถ์ก็ไม่สามารถให้คำตอบที่สมเหตุสมผลได้ ผ่านไปสามวัน เธอเลยออกมาจากโบสถ์ด้วยความผิดหวังเพราะไม่สามารถหาคำตอบและความจริงได้ นอกจากความผิดหวังแล้ว เธอก็หมดศรัทธาในคริสเตียนโรมันคาทอลิกไปมาก เธอรู้สึกว่ามันมีความว่างเปล่าในจิตใจของเธอ เธอเลยตัดสินใจขอพรจากพระเจ้า

โอ้พระเจ้า ได้โปรดชี้ทางนำให้ด้วย ควรจะทำตามใครดี? เพื่อจะไปสู่ท่านได้โดยตรง? คริสเตียน? หรือ มุสลิม?

เธอกล่าวว่า ในความรู้สึกของเธอ อิสลามก็ไม่ได้มีดีอะไร หนุ่มๆ มุสลิมตามถนนหนทาง (เข้าใจว่าตอนนั้นเธอย้ายไปอยู่ที่ประเทศแถบอาหรับ) ก็เหมือนๆ ฝรั่งเศส เหมือนคนชาติอื่นๆ ไม่เห็นว่าจะดีเด่นกว่าคนที่นับถือศาสนาอื่นเลย ส่วนสาวๆ ก็เหมือนกัน แต่งหน้ากันข้างละเป็นกิโล ผ่าคลุมก็ใส่ครึ่งหัว มันเห็นได้ชัดว่าแต่ละคนทำไปเพราะมันเป็นวัฒนธรรมอาหรับมากกว่าการทำไปเพราะความเชื่อในอิสลาม เพราะฉะนั้นก็ไม่แตกต่าง ไม่มีอะไรที่ทำให้เค้ารู้สึกว่าอิสลามดีกว่าคริสเตียนแต่อย่างใด

เพราะฉะนั้น ตลอดทั้งเดือน เธอมองลูกสาวที่เฝ้ารอคำตอบที่เคยถามไป เธอเองไม่สามารถหาคำตอบให้ลูกสาวเธอได้ เธอจึงเฝ้าขอพรจากพระเจ้า โอ้พระเจ้า ได้โปรดชี้ทางนำให้ด้วย ควรจะทำตามใครดี? ช่วยเธอด้วย ไม่ว่าจะก่อนนอนหลังจากตื่นนอนเธอก็ยังคงขอพรจากพระเจ้าให้ชี้แนวทางที่แท้จริงให้แก่เธออย่างต่อเนื่อง

ประมาณก่อนหน้าที่จะถึงเดือนรอมฎอนได้ไม่นาน มีคืนหนึ่งเธอฝัน ความฝันที่เปลี่ยนชีวิตเธออย่างถาวร เธอฝันเห็นเธอและลูกสาวเธอแต่งกายตามแบบอิสลามอยู่กันในห้องเล็กๆ ในตอนนั้นเธอกำลังทำการสัจญุด(กราบที่พื้นตามแบบอิสลาม เหมือนในตอนละหมาด) พร้อมกับบกล่าว่า

อัลลอฮ์อักบร อัลลอฮ์อักบร อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่

ทุกๆ ครั้งที่เธอกล่าวคำนี้ **อัลลอฮ์อักบร อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่** ตัวของเธอก็โตขึ้น โตขึ้นเรื่อยๆ เธอมีความรู้สึกโล่งและดีใจ เธอรู้ว่า นี่ต้องเป็นหนทางที่ถูกต้องแน่นอน ...และในขณะนั้นข้างๆ ห้องที่เธออยู่กับลูกสาวเธอนั้น เธอได้เห็นชัยฎอน นัยน์ตาเป็นสีแดง ชัยฎอนจะไม่เข้ามาในห้องที่เธอและลูกเธออยู่ ชัยฎอนได้บอกเธอว่า

ห้ามเป็นมุสลิม จะเชื่ออะไรก็ได้ แต่อย่าเชื่อในอิสลาม เป็นอะไรก็ได้ แต่อย่าเป็นมุสลิมเด็ดขาด

ชัยฎอนก็เริ่มพูดคำหยาบ พยายามทำให้เธอกลัว เธอเอง...ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า เพราะอะไร เธอได้กล่าว่า *อาอูซุบิลลาฮิ มินัชชัยฎอนิรรอฎิม* (ขอให้อัลลอฮ์ปกป้องเธอจากชัยฎอน) เธอไม่เข้าใจเหมือนกันว่าเธอกล่าวคำนั้นเป็นภาษาอาหรับได้อย่างไร หลังจากที่เธอกล่าว ชัยฎอนก็ได้หายไป ตอนนั้นเธอไม่รู้สึกลัวอะไรเลย เธอก็ยังคงทำตักบิร อัลลอฮ์อักบร อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ ตัวเธอและลูกๆ ของเธอก็โตขึ้นๆ และนอกจากนั้นเธอยังกล่าว่า *สุบหานะรีอบบียัลอะอะลา* (อัลลอฮ์ผู้สูงส่ง) ในขณะที่กราบที่พื้น

จากนั้น เธอก็รู้สึกตัว...เธอตื่นจากความฝัน ในเวลาเดียวกันเป็นเวลาละหมาดศุบห์ (ละหมาดช่วงรุ่งอรุณ) คราวนี้เธอตัดสินใจกล่าว่าตักบิรในขณะที่เธอรู้สึกตัว

อัลลอฮ์อักบร อัลลอฮ์อักบร

เธอเองรู้สึกดีใจมาก เธอเชื่อว่ำนัน อัลลอฮ์ได้ตอบรับพรของเธอ เธอดีใจมากๆ เธอดีใจที่อัลลอฮ์ชี้ทางเธอ และเธอขอให้เป็นคนที่ถูกเลือกให้เป็นมุสลิมตลอดไป เพราะนั่นหมายถึงการที่ไม่ต้องลงนรก ความแตกต่างระหว่างมุสลิมกับไม่ใช่มุสลิมคือ ถ้าไม่เป็นมุสลิมแล้ว ไม่ใช่ว่าจะต้องถูกทำโทษโดยการตกนรกหนึ่งปี ร้อยปี หรือพันปี แต่มันจะตลอดไป เธอดีใจที่อัลลอฮ์ชี้ทางเธอ และเธอขอให้เป็นคนที่ถูกเลือกให้เป็นมุสลิมตลอดไป เข้าของวันนั้น เธอตัดสินใจกล่าวชะฮาดะฮ์

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัด คือศาสนทูตของอัลลอฮ์ และเมื่อเดือนรอมฎอนเริ่มเธอก็ถือศีลอดอย่างมีความสุข

จริงๆ แล้ว เธอกล่าวว่าเข้าวันนั้นเธอวุ่นมาก วุ่นหาผ้าคลุม เสื้อผ้าที่ถูกต้องเพราะเธอต้องการเป็นมุสลิมในตอนนั้นเลย เธอเอาผ้าอะไรก็ได้ที่หาเจอในวันนั้นมาคลุมเป็นผ้าคลุมไปก่อน เพราะเธอต้องการอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องในทันที หลังจากนั้น...หลังจากที่เธอตัดสินใจเข้ารับอิสลาม เธอมีความรู้สึกผิดหวังเล็กน้อยว่าทำไม ไม่เคยมีใครสอนเธอ ไม่เคยมีใครบอกเธอ ทำไม? หรือเค้าเหล่านั้นไม่รู้คุณค่าของอิสลาม? ไม่รู้ว่ามันมีค่าแค่ไหน บางคนก็แทบไม่สนใจศาสนาตัวเองเลย

เพราะเหตุนั้น เธอตัดสินใจว่า เธอจะเผยแพร่ศาสนาอิสลามเอง เผยแพร่เท่าที่ความรู้ที่เธอมีอยู่ หากเป็นพระประสงค์ของอัลลอฮ์

หลังจากเธอเข้ารับอิสลาม เธอก็สองจิตสองใจว่า ควรไปเยี่ยมครอบครัวเธอเมื่อไหร่ดี แต่เธอคิดว่าไม่วันใดก็วันหนึ่ง เธอก็จะต้องไปเยี่ยมพวกเขาอยู่แล้ว วันที่เธอตัดสินใจกลับไปเยี่ยมครอบครัวของเธอ ในสภาพที่เป็นมุสลิมะฮ์แน่นอนว่าพวกเขาต้องเห็นเธอและฮิญาบ(ผ้าคลุม)ของเธอ เพราะเธอไม่เคยคิดจะถอดฮิญาบออกอยู่แล้ว เพราะฮิญาบเป็นหน้าที่ของเธอ เป็นศรัทธาที่เธอมีต่ออิสลาม อีกอย่างมันเป็นอีกหนทางหนึ่งของการเชิญชวนอีกด้วย ถึงแม้ว่าเพิ่งเป็นมุสลิมแค่ปีเดียว ถึงแม้จะรู้แค่ ล่าอิลลาฮะอิลลัลลอฮุ มุฮัมมัด รอสูลุลลอฮุ เธอก็จะเผยแพร่มันออกไปเท่าที่ทำได้ เพราะฉะนั้นการกลับไปเยี่ยมบ้านของเธอเป็นการทำทายเป็นอย่างมาก ไม่นั่นใจว่าพวกเขาจะรับเธอได้หรือไม่

พอเธอเดินทางถึง ประมาณว่าทุกคนต้องการเจอเธอ เหมือนเธอเป็นคนแปลก คนใหม่จริงๆ แล้ว เธอก็ยังเป็นเธอคนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง จะแตกต่างก็เพียงแค่ความศรัทธาต่อพระเจ้าที่ออกมาจากตัวเธอ (เพราะคริสเตียนจะแยกว่า ศรัทธาอยู่ที่ใจ ชีวิตประจำวันก็ดำเนินปกติ) เวลาเธอละหมาด ทุกคนอยากรู้มากกว่าเธอทำอะไรอยู่ แต่ก็เกรงใจที่จะถามเธอตรงๆ หลังจากทีละหมาดเสร็จ ก็มีคำถามว่า นั่นเธอออกกำลังกายหรือ? ไม่ก็ถามว่า อิม ตอนนี่เธอเชื่อใน นางเทเรซ่าหรือ? (Mother Teresa of Calcutta) เธอก็ตอบพวกเขาไปว่า เธอเป็นมุสลิม ตัวจริงเสียงจริง เราไม่จำเป็นต้องเป็นนางชีหรือก ถ้าจะปฏิบัติตนในทางศาสนา แต่พวกเขาไม่เข้าใจ เขาเข้าใจว่าคนที่คลุมผ้าก็จะมีแต่พวกนางชี เธอก็อธิบายว่า ถ้าเราศรัทธาเราก็ปฏิบัติเลย เช่น นางแมรี

(มัธยมแม่ของนปี่ซ้า) นางคลุมฮญาบ นางเป็นสตรีที่ดีที่สุด เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด เมื่อนางคลุมเราก็คคลุมเหมือนนาง ไม่เห็นแปลก อะไร

If you believe in it, you do it!!

ถ้าเราเชื่อ เราศรัทธา เราก็ปฏิบัติตาม!!

การเข้ารับอิสลามของเธอ เป็นอะไรที่สร้างความประหลาดใจให้ทุกคนเป็นอย่างมาก เพราะภาพอิสลามและมุสลิมในแม็กซิโกมีแต่ทางลบ มีเดียต่างๆ ส่วนมากได้รับอิทธิพลจากอเมริกาที่มักจะโยงมุสลิมกับการก่อการร้าย ทำให้พวกเขาไม่เข้าใจว่า ทำไมเธอเข้ารับอิสลาม เขาไม่เข้าใจว่า มุสลิมที่ดีก็มีเยอะ เธออธิบายพวกเค้าไปว่า จริงๆ ก็เหมือนกันทุกศาสนา คริสเตียนก็มีทั้งที่ดีและไม่ดี มุสลิมก็เช่นกัน และเธอยังหวังอีกว่า เรามุสลิมจะเป็นพี่น้องกัน จริงๆ แล้วเธอให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ไม่ใช่ว่า

ฉันแม็กซิกัน

ฉันอาหรับ

ฉันเอธิโอเปีย

ฉันจีน

ฯลฯ

อันดับแรก เราเป็นมุสลิม เราเป็นพี่น้องกัน

จริงๆ แล้วเราควรแนะนำว่าตัวเองเป็นมุสลิม ส่วนเรื่องเชื้อชาติ มันไม่ได้สำคัญอะไรเลย เธอหวังว่า ทุกคนจะคิดเหมือนเธอ จริงๆ อยู่ในความเป็นจริงแล้วมันไม่ใช่อย่างนั้น เพราะเวลาไปไหนมาไหน ก็เจอแต่คนแนะนำตัวเองเรื่องเชื้อชาติก่อนเป็นอันดับแรกว่าเป็นคนที่ไหนอย่างไร แต่สำหรับเธอแล้วถ้าใครถามว่าเธอเป็นใครมาจากไหนเธอจะตอบไปว่า

ฉันเป็นมุสลิม และเป็นชาวแม็กซิกัน ซึ่งอย่างหลังไม่ได้สำคัญอะไรเลย

จริงๆ แล้วตอนที่ฉันรับอิสลามในตอนแรก ลูกสาวเธอก็แปลกใจและถามเธอไปว่า ก็ไหนว่าอย่าเชื่อฟังคนอาหรับ? เธอก็อธิบายลูกสาวเธอไป จริงๆ อยู่ในตอนแรกเธอคิดอย่างนั้นจริงๆ อาหรับหรืออิสลามเธอคิดว่าเป็นอันเดียวกันเพราะการเป็นอยู่ของมุสลิมทุกๆ ไปตามท้องถนนในอาหรับ พวกเค้าไม่ค่อยสนใจเรื่องเผ่าพันธุ์ การปฏิบัติตนตามแบบอิสลามอย่างจริงจัง ชีวิตการเป็นอยู่ของคนเหล่านั้นแทบจะแยกไม่ออกว่าอันไหนอิสลามอันไหนวัฒนธรรมอาหรับ

เพราะเหตุนี้ เธอเชื่อและตั้งใจว่า เธอจะสร้างภาพลักษณ์ใหม่ของอิสลาม ด้วยความรู้เท่าที่เธอมีอยู่.

ดูวิดีโอจาก Youtube ได้ที่ : <http://www.youtube.com/v/WFO3uM4KUDY>

ถอดความและเรียบเรียงใหม่โดย ชันไชน์